



רע"פ 5257/19 - דוד כהן אבנהיים נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 5257/19

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: דוד כהן אבנהיים

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי ירושלים מיום 14.07.2019 בתיק עפ"ג 52422-02-18 שניתן על ידי כבוד השופטים רפי כרמל, שירלי רנר וחגית מאק-קלמנוביץ, ובקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקש: עו"ד אלינור טל

החלטה

לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטים ר' כרמל, ש' רנר-ח' מאק-קלמנוביץ) מיום 14.7.2019 בעפ"ג 52422-02-18, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת ג' סקפה שפירא) בת"פ 48539-04-15.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בביצוע שתי עבירות של נהיגה בקלות ראש, לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] ונהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, לפי תקנה 26(2) לתקנות התעבורה,

עמוד 1



התשכ"א-1961, וכן בעבירה של ניסיון לשיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 11.8.2011 נהג המבקש את רכבו כשהוא תחת השפעת סם מסוג קנבוס ברחובות העיר ירושלים. במהלך נסיעתו, סטה המבקש מנתיב נסיעתו ופגע בכלי רכב אחר אשר נסע באותו הכיוון בנתיב הסמוך, וכן התנגש בעמוד רמזור. כתוצאה מהתאונה, נחבל המבקש, נהג כלי הרכב האחר ונוסעת שהייתה עמו, וכן נגרם נזק לכלי הרכב. בהמשך לכך, פונה המבקש לבית החולים שערי צדק בירושלים, שם ביקש ממנו בוחן התנועה למסור דגימת שתן. בשל חששו כי ימצאו בגופו חומרים פסיכואקטיביים, ניסה המבקש להתחמק מהדגימה. כך, טען המבקש תחילה כי אין לו שתן, ובהמשך ביקש מחברו שנכח בבית החולים באותה עת למסור דגימת שתן במקומו, וזה נעתר לבקשתו.

2. טרם שמיעת הטיעונים לעונש ועל פי הסדר הטיעון שנערך בין הצדדים, נשלח המבקש לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן. מהתסקיר עולה כי המבקש אינו משתמש עוד בסמים. לאחר שנשמעו הטיעונים לעונש, הורה בית משפט השלום לממונה על עבודות השירות להגיש חוות דעת בעניינו של המבקש. מחוות הדעת עולה כי המבקש אינו כשיר לביצוע עבודות שירות משום שנמצאו שרידי סמים בבדיקת שתן שנערכה לו. לנוכח האמור, ובעקבות שתי דגימות שתן נוספות שמסר המבקש לשירות המבחן שנמצאו נקיות, הורה בית המשפט על דחיית גזר הדין בחמישה חודשים במהלכם תיערכנה למבקש בדיקות שתן שבועיות בשירות המבחן. חרף האמור, שירות המבחן הודיע כי המבקש לא התייצב לבדיקות ואף ניתק עמו קשר. המבקש קיבל הזדמנות נוספת, אולם בתסקיר המשלים מאת שירות המבחן שהוגש בעניינו עולה כי בשתי בדיקות שתן שמסר נמצאו שרידי סם אותם התקשה המבקש להסביר, אך מאז בדיקותיו נמצאו נקיות. נוכח האמור ולבקשת המשיבה, נשלח המבקש פעם נוספת לממונה על עבודות השירות לבחינת התאמתו. הממונה הודיע פעם נוספת כי הנאשם אינו כשיר לריצוי עונש מאסר על דרך של עבודות שירות מאחר והוא לא התייצב לשני המפגשים שנקבעו לו והוא אף לא ענה לטלפונים.

3. בגזר דינו, עמד בית משפט השלום על פוטנציאל הנזק שעלול להיגרם כתוצאה מנהיגה תחת השפעת חומרים משכרים, על הערכים המוגנים שנפגעו ממעשי המבקש, ועל ניסיונו לשבש מהלכי חקירה ומשפט, מעשים אשר יש בהם כדי ללמד על תכנון עברייני. בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת, העמיד בית משפט השלום את מתחם העונש ההולם בגין כלל העבירות שביצע המבקש ממאסר בעבודות שירות ועד מספר חודשים של מאסר בפועל. אשר לקביעת העונש בתוך המתחם, התחשב בית המשפט לקולא בחלוקה הזמן המשמעותי מאז ביצוע העבירות, שנבע בעיקר מהשיהיוו בהגשת כתב האישום; בהודאת המבקש ובלקייחת אחריות על ידו; בגילו הצעיר בעת ביצוע העבירות; באורח חייו הנורמטיבי; ובנסיבות חייו הלא פשוטות. עם זאת, עמד בית המשפט על כך שהמבקש לא הפסיק להשתמש בסמים, וכי הצהרותיו לפני שירות המבחן, הממונה על עבודות שירות ולפני בית המשפט על הפסקת שימוש בסמים מצידו, לא היו אמת לאמיתה. עוד התרשם בית המשפט מהתנהלות המבקש כי להליך המשפטי עצמו לא הייתה השפעה מרתיעה דיה. משכך, גזר בית המשפט על המבקש 45 ימי מאסר בפועל; מאסר מותנה; 6 חודשי פסילת רישיון נהיגה; פסילה על תנאי; וקנס.

1. המבקש הגיש ערעור על גזר הדין לבית המשפט המחוזי. יצוין, כי במהלך תקופת הערעור, נשלח המבקש שוב לממונה על עבודות שירות, אולם בשתי הזדמנויות במהלך תקופה זו לא התקבלה חוות דעת חיובית בעניינו מטעם הממונה. לאחר שעמד בית המשפט המחוזי על מכלול השיקולים הצריכים לעניין, לקולאולחומרא, דחה הערעור בקבעו כי העונשים שגזר בית המשפט השלום על המבקש מקובלים עליו וכי הוא אינו מוצא כל מקום להתערבות.



המבקש ממאן להשלים עם פסק הדין ומכאן הבקשה שלפניי.

נימוקי הבקשה

2. בבקשתו, טוען המבקש כי נגרם לו אי-צדק מהותי המחייב את התערבותו של בית משפט זה. לדידו, אין זה צודק להכניס אדם שנעדר עבר פלילי ותעבורתי למאסר מאחורי סורג ובריאח מקום שהעבירה בוצעה לפני כ-9 שנים. עוד טוען המבקש כי בית משפט קמא לא איזן כראוי בין השיקולים הרלוונטיים, תוך שלא ייחס משקל הולם להיות המבקש כבן 20 בעת ביצוע העבירות; כי המבקש בעל נסיבות אישיות קשות; כי המבקש הביע צער וחרטה; כי המבקש מנהל אורח חיים נורמטיבי; להימשכות ההליך הפלילי בעניינו; ולהעדר שוויון בין נאשמים, מקום שעניינו של חברו שמסר את דגימת השתן הסתיים באי-הרשעה במסגרת הסדר טיעון. לפיכך, טוען המבקש כי יש לחרוג בעניינו ממתחם הענישה בשל סיכויי שיקום, כפי שהמליץ שירות המבחן.

דיון והכרעה

3. לאחר שעיינתי בבקשה על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

כידוע, רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים שבהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות ציבורית או כללית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים או במקרים שבהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לב(3) 123 (1982); רע"פ 3667/14 קראדי נ' מדינת ישראל (1.6.2014)). הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות המידה האמורות, וכל הטענות המנויות בגדרה נוגעות לנסיבותיו הפרטניות של המבקש, ומשכך אינן מצדיקות מתן רשות ערעור. אף לא שוכנעתי כי נגרם למבקש עיוות דין או אי-צדק מהותי המצדיק את התערבותו של בית משפט זה.

יתרה מכך, הבקשה נסובה כל כולה סביב חומרת העונש שנגזר על המבקש. כלל נקוט הוא, כי רשות ערעור במקרים מסוג זה תינתן במקרים חריגים בלבד, בהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה הראויה והמקובלת בעבירות דומות (ראו, למשל, רע"פ 4491/14 סורן נ' מדינת ישראל (29.6.2014); רע"פ 9137/16 שריג נ' מדינת ישראל (26.3.2018)).

4. בענייננו, נחה דעתי כי העונש שנגזר על המבקש איננו סוטה ממדיניות הענישה המקובלת והראויה במקרים דומים, ובוודאי שאינו סוטה ממנו במידה ניכרת (ראו והשוו: רע"פ 4699/16 יגודיב נ' מדינת ישראל (15.6.2016); רע"פ 8707/13 חן נ' מדינת ישראל (23.4.2014)). לאחר שעמד על מכלול השיקולים הצריכים לעניין, לרבות השיקולים לקולא עליהם עמד המבקש בבקשה שלפניי, קבע בית המשפט המחוזי כי "בנסיבות אלה, ענישה צופת פני עתיד בלבד, כבקשת הסנגורית במקרה דנן, מהווה חריגה בלתי מוצדקת ממתחם העונש ההולם ואינה עונש הרתעתי והולם, כפי שנדרש בענייננו". קביעה זו מקובלת גם עלי. ויתרה מכך, לא פעם ולא פעמיים נשלח המבקש לממונה על עבודות השירות כדי שזה יבחן התאמתו לריצוי עונש המאסר שנגזר עליו על דרך של עבודות שירות, ואולם, כשל בכך המבקש פעם אחר פעם, ומשכך אין לו להלין בעניין זה אלא על עצמו.



5. הבקשה נדחית אפוא, וממילא נדחית יחד עמה הבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, ו' באב התשע"ט (7.8.2019).

ש ו פ ט
